

Saliga – är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet

*När Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget.
Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom.
Då började han tala och undervisa dem:*

Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, de skall bli mättade.

DE SITTER DÄR KRING JESUS. De vet vad Gud fordrar av dem. De har lärt det av Moses. Gud vill ha ett rättfärdigt folk. Profeterna har upprepat det för dem: ”Vad begär väl Herren av dig annat än att du gör det som är rätt, att du älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?” (Mik. 6:8.) Och nu, de senaste månaderna, har Johannes döparen skakat om dem: ”Vem har intalat er att försöka fly undan den kommande vredesdomen? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen.” Detta har de tagit till sig. De vill leva rätt inför både Gud och människor. De längtar efter rättfärdighet.

DETSAMMA KAN HERREN VERKA NU. Han kan skaka om oss. Han kan rycka upp oss ur slentrianen. Han kan få oss att sörja över vår egoism, våra slappa böner och vår klena tro. Han kan få oss att längta efter rättfärdighet. Han kan få oss att ta plats i skarorna som sitter på berget kring Jesus.

Och vad hör vi där? Det är ju om oss han talar! Om sådana som längtar efter rättfärdighet. ”Saliga”, säger han, ”är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, de skall bli mättade”.

Det är överraskningen. Jesus har kommit med rättfärdigheten. När vi tror på honom ger han oss den som en gåva. Han sätter den på oss som en dräkt, så att vi kan stå rättfärdiga inför Gud. Och samtidigt ger han oss drivkraft till att leva hans liv – i godhet och rätt och kärlek.

Det är stort, det är underbart! *Och det är inte för en gång bara. Vi får komma till Jesus om och om igen och bli mättade.*

FÖR DET BLIR EN KAMP inne i oss. Det blir en kamp mellan det nya vi har fått och det gamla som är kvar i oss. Det kan vi märka. Vi tappar tålmodet. Vår tunga skenar iväg. Våra tankar fastnar i avund eller självömkan.

Vi är inte ensamma om detta. Vi delar det med Paulus. Han berättar det själv: ”Jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag.”

Det är i Romarbrevet han skriver så (7:14f.). Det är hans

största brev. Och temat är just rättfärdighet. I de första kapitlen visar han hur hela världen står med skuld inför Gud. Sedan berättar han om hur Gud i Kristus har skaffat fram en ny rättfärdighet. Var och en som tror på Jesus får den som gåva (3:19–26). Det är detta Paulus förkunnar, det är detta han lever på, det är detta som fyller honom med glädje (5:1f.).

Därför studsar vi till när vi kommer till sjunde kapitlet. Förut har Paulus jublat över rättfärdigheten i Kristus, men här klagar han: ”Jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag” (7:18f.). Han vet att han har fått rättfärdigheten av Kristus. Han vet att han har fått det nya livet. Men han vet också att han alltjämt har den gamla människan kvar!

MEN HAN VET vad han ska göra! Det kommer fram i vers 24. När han ropar och frågar: ”Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?” – då har han redan svaret: ”Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre!” *Han vet att han får gå till Jesus på nytt.* Han vet att samme Jesus som har gett honom rättfärdigheten och det nya livet, ska ge honom det om igen. Det har Jesus lovat: ”Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta” (Joh. 6:35).

Det blir för oss som det är för barnen i ett gott hem. De behöver inte gå och hungra. De vet var maten finns. Så är det för oss. Vi har fått Jesu rättfärdighet. Vi har fått det nya livet. Men vi står i en ständig kamp. Den gamla människan är kvar. Men vi får gå till Jesus på nytt, om och om igen. Vi kan känna oss trötta och hungriga – men mitt i detta är vi saliga!

Ja, *saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet – de skall bli mättade.*

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sätla